

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 24. Miracula, & Prophetiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

Sæculum II.
A. C. 180.

caret indagare, etiam sub numero stellarum, aut arenæ maris inveniri posse.

§. XXIV.

Miracula, & Prophetiæ.

c. 56. Vanis Hæreticorum præstigiis vera miracula tunc temporis adhuc in Ecclesia frequentia opponit. *Nequeunt hæretici, inquit: vel cæcis visum, vel surdis auditum reddere, vel Dæmones ejicere nisi forte a se ipsis immixtos, multo minus mortuos suscitare, quod fecit Dominus, & Apostoli ejus; sæpe etiam inter Fideles contigit, ut, cum exigente necessitate tota cujusdam loci Ecclesia multis jeuniis, & precibus id a Deo postulaverint, anima defuncti in corpus ejus fuerit reversa, & vita hominis desiderio Sanctorum fuerit concessa; quantum abest, ut talia hæretici faciant, cum ne quidem mortui excitationem possibilem esse asserant, suamque affectatam veritatis cognitionem veram resurrectionem vocent. Addit; in Ecclesia hæc miraculorum beneficia non solum gratis conferri, sed sæpe etiam Sanctos illis ipsis, quibus corporis sanitatem dedissent, eleemosinam imperitari. Tum loquens de hæreticis, ait:*

c. 57. *Conficta eorum miracula nullam generi humano utilitatem præstant; parvulos convocant, & eorum oculos decipientes phantasmata ostendunt, quæ mox iterum dispa-*

disparent, & vix per momentum durant, Sæculum II.
 ex quo dignoscitur, eos artem suam non A. C. 180.
 in Jesu Christi schola, sed Simonis Magi
 didicisse. Econtra qui vere Jesu Christi
 Discipuli sunt, si gratiam miraculorum
 ab eo acceperunt, in ejus nomine operan-
 tur ad aliorum hominum commodum, se-
 cundum gratiam, quæ eis data est; aliqui
 eorum Dæmonia ejiciunt non fictæ, sed ve-
 re, ita ut sæpe energumeni, postquam li-
 berati sunt, fidem amplectantur, & in
 Ecclesia perseverent. Alii scientiam re-
 rum futurarum, visionum, & sermonis
 Prophetici possident. Alii per manuum
 impositionem languentes sanant, & per-
 fectæ incolumitati restitunt; quis deni-
 que prodigiorum numerum ineat, quæ Ec-
 clesia in universo Mundo quotidie ad om-
 nium gentium utilitatem in Nomine Jesu
 Christi sub Pontio Pilato crucifixi opera-
 tur? & quidem dum hæc in Ecclesia San-
 cti operantur, non invocant Angelos (hic
 loquitur de invocationibus superstitionis
 hæreticorum) non maleficium adhibent,
 non fascinum, non pravam curiositatem,
 sed simpliciter, & aperte Deum Creato-
 rem invocant, & Dominum nostrum JE-
 sum Christum, in cujus Nomine gratiæ,
 & Beneficia hominibus exhibentur, quis
 vero, unquam in Nomine Simonis, vel
 Menandri, vel Carpocratis, vel alterius
 cujusquam miraculum fuisse patratum, te-

Sæculum II.
A. C. 180.

Lib. V. c. 6.

stis esse potest? In alio loco dicit: Audimus, quibusdam fratribus in Ecclesia Gratiam Prophetiæ obtinuisse, qui per virtutem Spiritus S. varias linguas loquuntur, hominibus ad eorum bonum secreta cordium revelant, & Dei Mystéria explicant.

Lib. III. c. I.

Eus. V. hist.
c. 8.

In libro tertio S. Irenæus Ecclesiæ Catholicæ Doctrinam ex Scriptura, & Traditione demonstrat, & sic ait: *Apostoli non antea, quam perfectam veritatis cognitionem fuissent consecuti, prædicationis officium susceperunt. Matthæus Hebræis in ipsorum lingua Evangelium scripsit, dum interim Petrus, & Paulus Romæ prædicarent, & fundarent Ecclesiam. (*) Post eorum abitum Marcus Petri Discipulus, & interpret etiam scripto nobis consignavit, quæ Petrus prædicaverat; & Lucas, qui Paulum sequebatur, in unum librum congeffit Evangelium, quod Paulus docuerat. Tandem Joannes Domini Discipulus, qui supra pectus ejus recubuerat, cum esset Ephesi in Asia, etiam scriptum reliquit nobis suum Evangelium.*

Sub-

(*) Anonymus I. Fleurium reprehendit, quod minus accurate loquatur, dum dicit, Ecclesiam Romanam a SS. Apostolis Petro, & Paulo fuisse fundatam. Eandem reprehensionem meritus fuisset hic S. Irenæus, si aliquando in tam rigidum Censorem incidisset.

Subdit, S. Joannem suum Evangelium contra Cerinthis, & Nicolaitarum errores scripsisse. Aitque, nec plura, nec pauciora quam quatuor esse posse Evangelia, & Mysterium quatuor animalium Apocalypticorum refert ad Evangelistas. Fraudes hæreticorum arguit, qui ex Scriptura convicti, ad Traditionem confugiebant, & pariter ex Traditione ad fatendum compulsi, Scripturam in auxilium vocabant; Apostolos etiam audebant accusare, quod Judaicam cum Christiana Religione confuderint, &, ut se auditoribus accommodarent, suam Doctrinam dissimulaverint.

Sæculum II.
A. C. 180.

lib. 3. c. 2.
p. 257.
ibid. p. 259.

c. 2.

c. 5.

§. XXV.

Traditio Ecclesiæ Romanæ.

Traditionis veritatem per Episcoporum successionem comprobat. Eos enumerare pronum est nobis, inquit: quos Apostoli in Ecclesiis suos constituerunt Successores, nihil autem eorum, quæ vos somniatis, docuere; si enim Apostoli arcana habuissent, illis tantum committenda, quos inter cæteros virtute eminere cognovissent, hæc sine omni dubitatione Episcopis tradidissent, quos toti Fidelium Ecclesiæ præficiebant. Haud dubie optimos quosque, qui sibi succederent, eligebant, populumque post se informarent, non ignari, quantum eorum mores, & vita ad Eccle-

Lib. III. c. 3.

Rr 5

sic